

ΗΜΕΡΑ 39: “Ήταν ένα μικρό μαχαιράκι..”

39η Συνεδρίαση, Γυναικείες Φυλακές Κορυδαλλού, Αθήνα, 16.12.2015

I. Πρόσβαση στο δικαστήριο

Εξακολουθεί να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης παρακολούθησης τη δίκης από το κοινό, με επίδειξη και παρακράτηση της αστυνομικής ταυτότητας. Κατά τη σημερινή δικάσιμο παρατηρήθηκε μειωμένη παρουσία κοινού στο ακροατήριο και υπήρχαν θέσεις ελεύθερες μέχρι και το τέλος. Σημειώνεται δε ότι στον ίδιο χώρο υπάρχουν και οι διαπιστευμένες θέσεις για τους ανταποκριτές των ΜΜΕ, οι οποίες είναι σχεδόν πάντα γεμάτες.

II. Παρουσία και εκπροσώπηση των κατηγορουμένων

Παρόντες κατά την έναρξη της διαδικασίας ήταν 8 κατηγορούμενοι. 34 κατηγορούμενοι καταγράφηκαν ως απόντες, ενώ οι υπόλοιποι εκπροσωπήθηκαν από τους συνηγόρους τους. Για ακόμα μία φορά ο συνήγορος του Ρουπακιά Ρουμπέκας δεν ήταν στην αίθουσα κατά την εκφώνηση των κατηγορουμένων και η Πρόεδρος διέκοψε για μισή ώρα. Όταν επανήλθε η έδρα, η Πρόεδρος επέπληξε σφοδρά τον συνήγορο και δήλωσε ότι θα οριστεί συνήγορος από τον πίνακα της νομικής βοήθειας.

III. Κατάθεση της μάρτυρα Αγγελικής Λεγάτου (ομάδα ΔΙΑΣ)

Συνοπτικά η κατάθεσή της μάρτυρα, όπως διαμορφώθηκε και κατόπιν ερωτήσεων της Προέδρου έχει ως εξής: «Είμαι στο Σώμα από το 2008 και στην ΔΙΑΣ από το 2010. Έκανα την πρακτική μου στο Α.Τ. Νίκαιας. Την 17.09.2013 ήμουν σε διατεταγμένη υπηρεσία ήμασταν 2 μηχανές, Τσολακίδης και εγώ στη μία και Μπάγιος – Μπιάνκης στην άλλη. Έναν ασύρματο είχα εγώ και έναν ο Μπιάνκης. Εκείνη την ημέρα επικεφαλής ήταν ο Τσολακίδης ως ανώτερος και είχε την ευθύνη όλης της Ομάδας, ενώ διαβίβαζε κιόλας. Στις 23:55 ήρθε σήμα από το Κέντρο «50 άτομα με ρόπαλα στην Ιφιγενείας με Τσαλδάρη κατευθύνονται στην καφετέρια Κοράλλι». Στρίψαμε στην Κεφαλληνίας, γιατί δεν γνωρίζαμε οδό Ιφιγενείας. Φτάσαμε Κεφαλληνίας και Παύλου Μελά, αριστερά η καφετέρια είχε απ’ έξω περίπου 4-5 άτομα που συζητούσαν ήρεμα και δεξιά 40-50 άτομα κατά μήκος όλης της Παύλου Μελά. Ήταν μαυροφορεμένοι, κάποιοι φορούσαν κράνη και κάποιοι κρατούσαν αντικείμενα,, πιθανόν ρόπαλα. Ήρθε ένας κύριος αυτόβουλα και μας είπε αυτολεξεί ότι κάτι χρυσαυγίτες και κάτι αναρχικοί είχαν λογοφέρει, αλλά ότι τέλειωσε η παρεξήγηση, κι ότι θα φύγουν τα άτομα. Εμείς δεν είδαμε αναρχικούς. Μόλις αυτός ο κύριος που ήταν ο Χατζησταμάτης μας ενημέρωσε, έδωσα τον ασύρματο στον Τσολακίδη, ο οποίος διαβίβασε ότι από ενημέρωση πολίτη είχαμε διαπληκτισμό μεταξύ αναρχικών και χρυσαυγιτών. Τότε έφτασε και η ομάδα Περάματος, στη μια μηχανή ο Δεληγιάννης και ο Τζουβάρας και στην άλλη ο Κολιούσης με το Ρώτα και ασυρμάτους είχαν Ρώτας και Τζουβάρας. Εγώ και ο Δεληγιάννης κατεβήκαμε και πήγαμε να μάθουμε τις προθέσεις των 40-50 ατόμων που ήταν εκεί. Δεν προλάβαμε να ρωτήσουμε τίποτα, 15-20 άτομα από αυτούς άρχισαν να τρέχουν και εμείς τους ακολουθήσαμε να δούμε πού θα πάνε. Τότε αυτοί άρχισαν να βρίζουν, «νάτοι νάτοι ελάτε εδώ μαλάκες», αλλά δεν είχα δει πού αναφέρονταν, δεν είχα δει άλλη ομάδα. Τα 15-20 άτομα πήγαιναν από Κεφαλληνίας προς Τσαλδάρη. Εγώ και ο Δεληγιάννης τους ακολουθούσαμε, οι συνάδελφοι δεν ξέρω τι κάνανε. Ο Τσολακίδης έγραφε τα στοιχεία του Χατζησταμάτη». Σε ερώτηση της Προέδρου η μάρτυρας απάντησε ότι δεν το θεωρεί σωστό να γίνεται όλο αυτό και ο Τσολακίδης να γράφει στοιχεία, αλλά ότι όλα έγιναν πολύ γρήγορα. «Καθώς έτρεχα, ήρθε μια κοπέλα από τα πλάγια και με τράβηξε και μου είπε πήγαινε εκεί, θαράνε την παρέα μου. Φωνάζαμε, τρέχαμε, φωνάζαμε Αστυνομία,

σταματήστε, δεν μας έδωσαν σημασία, αφού μας προσπέρασαν κιάλας. Βγαίνοντας στην Τσαλδάρη είχε κόσμος, χαμό, οχλαγωγία, έβγαιναν άτομα από παντού. Δεν είχαμε καταλάβει πού βρίζανε αυτοί, ήταν παραπάνω από τους 15-20, ήταν κι άλλοι με μαύρα ρούχα, φαντάζομαι ότι ήταν μαζί. Στο 62 της Τσαλδάρη είδα 4 -5 άτομα να τσακώνονται, να χτυπιούνται, και οι άλλοι, τα πολλά άτομα σκόρπισαν. Εγώ και ο Δεληγιάννης φωνάζαμε, δεν μας έδωσαν σημασία, ο Δεληγιάννης προσπάθησε να δεσμεύσει κάποιον και ήρθε ένας ψηλός και έσπρωξε το Δεληγιάννη και μετά έμειναν μόνο ο Φύσσας και ο Ρουπακιάς.»

Η Πρόεδρος έκανε στο σημείο αυτό ερωτήσεις στη μάρτυρα για το αν θεωρεί η ίδια ότι έκανε ό,τι έπρεπε, για να μη γίνει ό,τι έγινε και η μάρτυρας απάντησε ότι οι αστυνομικοί έκαναν ό,τι μπορούσαν, ότι παρά το σήμα του Κέντρου που ήταν να μείνουν στο σημείο και να δίνουν εικόνα, εκείνοι ακολούθησαν τα άτομα και έκαναν τη σύλληψη, αν δεν τους είχαν ακολουθήσει, δεν θα έκαναν καμία σύλληψη. Οι αστυνομικοί ήταν 8 εναντίον 50, έπρεπε να στείλει το Κέντρο άλλες ομάδες, ΔΕΛΤΑ, ΜΑΤ, ΥΜΕΤ. Κανείς δεν ήξερε τι θα γίνει, όταν είδαν τα 50 άτομα, ζήτησαν ενισχύσεις και έκαναν ό,τι μπορούσαν. Η Πρόεδρος επέμεινε ρωτώντας τι απειράπη με την παρουσία τους, ένας άνθρωπος έχασε τη ζωή του και άλλες συλλήψεις από τους 40-50 δεν γίνανε. Η μάρτυρας απάντησε ότι θα μπορούσε να μην είχε συλληφθεί καν ο κατηγορούμενος. Η Πρόεδρος επέμεινε εκ νέου στο τι θα μπορούσαν να είχαν κάνει οι αστυνομικοί και αν θα μπορούσαν π.χ. να είχαν πυροβολήσει στον αέρα για εκφοβισμό. Η μάρτυρας απάντησε ότι δεν μπορούν να τραβήξουν όπλο, ούτε να πυροβολήσουν στον αέρα με τόσο κόσμο και επανέλαβε ότι έκαναν ό,τι καλύτερο μπορούσαν.

Επανερχόμενη στο περιστατικό συνέχισε λέγοντας: «Είχαμε μείνει εγώ ο Δεληγιάννης ο Φύσσας και ο Ρουπακιάς στο σημείο. Μπήκαμε να τους χωρίσουμε και τραβήξαμε το Φύσσα πίσω. Βρίζονταν, δεν καταλάβαμε τι λέγανε. Είχα δει και το παράνομο σταθμευμένο όχημα, αλλά δεν είδα κάποιον να βγαίνει, ούτε κάποιον μέσα. Τράβηξα το Φύσσα πίσω, γιατί ήταν ο πιο νευριασμένος και του είπα να σταματήσει, να μη το συνεχίσει και μου είπε *εμένα ρε; εμένα ρε;*, σήκωσε τη μπλούζα και είδαμε ότι ήταν μαχαιρωμένος και μας υπέδειξε ποιος τον μαχαίρωσε και γύρισα και είδα το Ρουπακιά να πηγαίνει προς το αμάξι του, ήταν ήρεμος, δεν έτρεχε, τον κατέβασαν ο Ρώτας και ο Τσολακίδης από το αμάξι. Δεν προσπάθησε να μας αποτρέψει κανείς να συλλάβουμε το Ρουπακιά, ούτε μας χτύπησε κανείς.»

Η Πρόεδρος επανέλαβε στο σημείο αυτό αλληπάλληλες ερωτήσεις στη μάρτυρα σχετικά με το τι θα έπρεπε ή τι θα μπορούσε να είχε γίνει από την Αστυνομία, για να αποτραπεί ό,τι έγινε και σχολίασε ότι οι υπόλοιποι συνάδελφοι της μάρτυρα έμειναν πίσω, γιατί ήθελαν να μείνουν αμέτοχοι και ότι δεν προστατεύτηκαν τελικά οι πολίτες. Σε περαιτέρω ερωτήσεις της Προέδρου η μάρτυρας απάντησε ότι τα 4-5 άτομα που είδε να χτυπιούνται της έδωσαν την εντύπωση ότι ήταν 4 εναντίον του Φύσσα, ότι δεν είπε ποτέ τη φράση «ε όχι και μαχαίρι» που της αποδίδεται, ότι έβγαλε το κράνος, όταν πέρασε απέναντι στην Τσαλδάρη, και ότι το κράνος την εμπόδιζε και της περιόριζε την ορατότητα, αλλά δεν πρόλαβε να το βγάλει, ότι φοβήθηκε, ότι έχει λάβει γνώση για επιθέσεις της ΧΑ στο ΠΑΜΕ και σε αλλοδαπούς, ότι οι χρυσαυγίτες λειτουργούν κατά ομάδες και έχουν κάποια ιεραρχία. Επιπλέον είπε ότι είναι κοντοκουρεμένοι, σωματώδεις, ότι έχει ακούσει το σύνθημα ΑΙΜΑ ΤΙΜΗ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, ότι έχει ακούσει για περιφερειάρχες και πυρηνάρχες, ότι τα 4 – 5 άτομα έδιναν την εντύπωση ότι ήθελαν να πλήξουν το Φύσσα ή να τον κρατήσουν και να βοηθήσουν έτσι το Ρουπακιά και ότι οι μαυροφορεμένοι έδειχναν γνωστοί μεταξύ τους. Η Πρόεδρος ρώτησε πάλι τη μάρτυρα αν οι άλλοι αστυνομικοί λειτούργησαν έτσι ώστε να αποτρέψουν το περιστατικό. Η μάρτυρας απάντησε *τι να σας πω* και η Πρόεδρος απάντησε *τι να πείτε; τι να πείτε...*

Στις ερωτήσεις της κ. Εισαγγελέως κ. Αδαμαντίας Οικονόμου η μάρτυρας απάντησε ότι ο Ρουπακιάς δεν ήταν τραυματισμένος, ότι δεν τον είδε να κρατάει ή να πετάει κάτι, τον είδε μόνο να πηγαίνει προς το αμάξι του και να ανοίγει την πόρτα, ότι για το μαχαίρι ξέρει ότι ήταν ένα μικρό μαχαίράκι. Επίσης ότι δεν είδε συνοδηγό στο αμάξι, ούτε να βγαίνει κάποιος, ότι δεν έχει παραβρεθεί σε πορείες της ΧΑ, ούτε επιλήφθηκε της επίθεσης στο ΠΑΜΕ, ότι εκείνη τη νύχτα δεν άκουσε καμία εντολή.

Σε ερωτήσεις του κ. Αναπληρωτή Εισαγγελέα απάντησε ότι φοβήθηκε τα 50 άτομα με τα ρόπαλα, καθώς δεν είχε εμπλακεί ποτέ σε περιστατικό που να καταλήγει σε ανθρωποκτονία. Αναγνώρισε στην αίθουσα μόνο το Ρουπακιά και δήλωσε ότι δεν βρίσκει κάτι κακό στη φράση *ε όχι και μαχαίρι*, αλλά ότι δεν την είπε, ούτε θα την έλεγε. Σε συγκεκριμένη ερώτηση του κ. Αναπληρωτή Εισαγγελέα, αν είδε κάποια προσunenνόηση στα άτομα που τρέχανε απάντησε ότι όλα τα άτομα αυτά τρέχανε προς το ίδιο σημείο, ίσως να ήταν και προσunenνοημένοι προς τα πού θα πάνε, προς την Τσαλδάρη που ήταν ο Φύσσας.

Ο κ. Τζέλλης άρχισε τις ερωτήσεις προς τη μάρτυρα για λογαριασμό της Πολιτικής Αγωγής και ρώτησε καταρχάς για την εκπαίδευση που έχει λάβει η μάρτυρας, για να πάρει την απάντηση ότι η εκπαίδευσή της ήταν για ένοπλες ληστείες, διαρρήξεις και ελέγχους υψηλού κινδύνου. Σε επόμενες ερωτήσεις του ίδιου συνηγόρου η μάρτυρας απάντησε ότι δεν συνέλαβαν κάποιον από αυτούς που είχαν τα ρόπαλα, γιατί δεν είδαν να διαπράττουν κάτι εκείνη τη στιγμή, ότι έτρεξαν να κυνηγήσουν τα 15 -20 άτομα, ότι η ίδια φοβήθηκε, γιατί δεν ήξερε τι θα της συμβεί βγαίνοντας από το στενό, ότι φοβόταν σε όλη τη διάρκεια, ότι η κοπέλα που της ζήτησε βοήθεια ήταν σε σύγχυση, ότι δεν την ξαναείδε παρά μετά το τέλος του περιστατικού και ότι η ίδια δεν σκέφτηκε να βγάλει το κράνος, ίσως και για λόγους ασφαλείας, ότι τους δόθηκε εντολή να συλλάβουν άτομα μαυροφορεμένα και λαχανιασμένα.

Σε ερωτήσεις της συνηγόρου Πολιτικής Αγωγής Χριστοδούλου απάντησε ότι πιάσανε το Φύσσα, γιατί ήταν ο πιο εξαγριωμένος και ότι ο Ρουπακιάς δεν θα μπορούσε να είχε φύγει, γιατί ήταν εκεί και άλλοι αστυνομικοί, ενώ στην πρώτη ερώτηση της συνηγόρου Κουγιάτσου απάντησε ότι ίσως ο Ρουπακιάς να μπορούσε να είχε φύγει, αν ο Φύσσας δεν τους τον είχε υποδείξει. Στις επόμενες ερωτήσεις της συνηγόρου Κουγιάτσου απάντησε ότι δεν ξέρει αν ο Φύσσας είχε δεχτεί και άλλη επίθεση πιο πριν, ότι αυτό που είδε, τα 4 άτομα εναντίον ενός ήταν διαπληκτισμός ή επεισόδιο μεταξύ ατόμων. Παρενέβη και πάλι η Πρόεδρος και ρώτησε εκ νέου τη μάρτυρα, γιατί δεν πιάσανε και το Ρουπακιά και η μάρτυρας απάντησε ότι δεν τον είδαν να κάνει κάτι.

Στις ερωτήσεις της συνηγόρου Παπαδοπούλου η μάρτυρας συνοπτικά απάντησε ότι δεν μπορούσαν να εμπλακούν 8 άτομα με 50 και η Πρόεδρος επενέβη λέγοντας ότι *«αυτό που δεν καταλαβαίνουμε είναι τι θα έπρεπε να γίνει, δεν είναι λύσεις αυτές, δηλαδή αν ένας πολίτης βρεθεί σε μια δύσκολη κατάσταση, θα πρέπει να μετράει πόσους έχει απέναντί του;»*, για να πάρει και πάλι την απάντηση από τη μάρτυρα ότι έκαναν ό,τι μπορούσαν και ζήτησαν ενισχύσεις. Συνεχίζοντας τις απαντήσεις προς την κ. Παπαδοπούλου η μάρτυρας ανέφερε συνοπτικά ότι κατάλαβε ότι τα συγκεντρωμένα άτομα ήταν χρυσαυγίτες, ότι πλησιάζοντας στο 62 της Τσαλδάρη κατάλαβε ότι ήταν τέσσερα άτομα πάνω σε ένα, ότι δηλαδή ο Φύσσας δεχόταν την επίθεση, ότι η ομοιομορφία στο ντύσιμο σημαίνει ότι τα άτομα είναι μαζί.

Στις ερωτήσεις της συνηγόρου Τομπατζόγλου η μάρτυρας απάντησε ότι το αμάξι του Ρουπακιά ήταν σταθμευμένο, ότι οι άλλοι συνάδελφοί της έπρεπε να μείνουν πίσω, για να φυλάνε τις μηχανές και αυτούς, καθώς δεν ξέρανε τι θα γίνει, ότι μετά την εμπλοκή της με

το περιστατικό έμαθε για τους χρυσαυγίτες ότι έχουν μια ιεραρχία και έχουν κάνει επιθέσεις και ότι δεν γνωρίζει το σύνθημα *Μαχαίρι στην καρδιά του κάθε Αντιφα*.

Στις ερωτήσεις του συνηγόρου Ζώτου η μάρτυρας απάντησε ότι τα συγκεντρωμένα άτομα ήταν χρυσαυγίτες, γιατί ήταν όλοι ίδιοι, ότι δεν γνωρίζει τι έγιναν οι υπόλοιποι από τους 40-50, ότι δεν είναι συνηθισμένο να είναι μαζεμένα 50 άτομα της Χρυσής Αυγής κάπου στις 12 το βράδυ, ότι δεν είδε άτομα μαζεμένα απέναντι από το 62, γιατί είχε την προσοχή της στραμμένη στο περιστατικό, ότι δεν είδε τις κοπέλες στο παγκάκι, ούτε θυμάται κάποιο ζευγάρι με σκυλιά ή πεσμένους, τραυματίες δίπλα.

Τέλος, στις ερωτήσεις του συνηγόρου Καμπαγιάννη η μάρτυρας συνοπτικά ανέφερε ότι υπήρχε περίπτωση η ομάδα του Περάματος να βρισκόταν πίσω τους και να μην την είχαν αντιληφθεί και ότι το σήμα που έλαβαν ήταν αληθές, γιατί ανταποκρίνεται σε αυτό που είδαν.

Στο σημείο αυτό το Δικαστήριο διέκοψε για την Πέμπτη 17.12.2015 στις 09.00 π.μ., οπότε θα συνεχίσει τις ερωτήσεις του ο συνήγορος της Πολιτικής Αγωγής Καμπαγιάννης.